

Predavanja Egona Mihajlovića o glazbi Ivana Lukačića i povijesno izvođačkoj praksi

Sara Dodig Baučić

Osim znanstvenih sesija, u okviru međunarodnog znanstveno-umjetničkog simpozija „Ivan Lukačić, kaplenik splitske prvostolnice” održala su se predavanja i radionice usmjereni na izvođačku praksu. Prvo od događanja organiziranih u splitskoj katedrali sv. Dujma bilo je predavanje čembalista, dirigenta i orguljaša Egona Mihajlovića, koji se, obzirom na pandemijsku situaciju i nemogućnost dolaska, obratio preko video zida. Magistrirao je na studiju čembala i stare glazbe na Visokoj muzičkoj akademiji u Frankfurtu na Majni 1992. godine, dok je specijalistički poslijediplomski studij završio 1996. godine na istoj akademiji. Redoviti je profesor na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Ljubljani, gdje vodi klasu čembalista te drži kolegije Povijesno-obaviještena izvođačka praksa i Komorna glazba s *bassom continuo*. Na istoj akademiji predstojnik je Odjela za staru glazbu, a njegov posebni interes je proučavanje povijesno obaviještene interpretacije glazbene literature za povijesne instrumente s tipkama, kao i vokalne literature od 16. do 18. stoljeća. Egon Mihajlović aktivno djeluje kao čembalist i orguljaš, a održao je brojne solističke recitale kako na europskim festivalima barokne glazbe, tako i u koncertnim dvoranama diljem Europe i SAD-a. Kao dirigent specijalizirao se za izvođenje repertoara baroknoga glazbenog teatra i sakralne glazbe.

Mihajlović je u svom izlaganju izložio neke od bitnih uputa izvođenja glazbe Ivana Lukačića osvrćući se na glazbenu gramatiku afekata i estetiku vokalno-instrumentalne glazbe. Kroz prizmu povijesno-obaviještene izvođačke prakse, dobitnik Zlatne plakete Sveučilišta u Ljubljani za osobite zasluge na području stare glazbe i čembala, povezoao je Lukačićevo glazbeno djelovanje s glazbeno-povijesnim događanjima u Italiji te se osvrnuo na važne aspekte promatranja skladateljskog pisma, stvaranja zvučne koncepcije i interpretacije Lukačićevih skladbi. Slušateljima su ponuđeni primjeri ornamentacije te diminucijskih tehnika i pravila, koji su uz pogled na estetiku Lukačićevog vremena i upotrebu ranobaroknih afekata u izvođačkoj praksi pružili uvod i u radionička zbivanja koja su uslijedila